

КРЕАТИВНИЙ ПРОСТІР

Журнал засновано 2020 року.

Журнал є електронним науковим виданням.

Міжнародний стандартний номер періодичного видання ISSN 2710-1177 (online)

Журнал індексується за показниками h-індекс (Google Scholar), i10-індекс (Google Scholar).

Наукові статті розміщуються в базі даних інформаційного ресурсу «Наукова періодика України», в пошуковій системі наукових публікацій «Google Scholar», на сайті засновника www.newroute.org.ua.

Засновник та видавець журналу: «Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс» (рік заснування – 1989).

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції ДК№6392 від 07.09.2018.

Видавець зареєстрований у глобальному реєстрі видавців Global Register of Publishers.

Контакти: +380970440309, creatspace2020@gmail.com, info@newroute.org.ua

Вул. Манізера, 3, м. Харків, 61002, Україна.

Публікація у журналі вважається науковою працею, яка опублікована у вітчизняному електронному науковому періодичному виданні та підтверджує апробацію наукових досліджень автора. Журнал не входить до переліку фахових видань України.

Журнал є мультидисциплінарним науковим виданням.

Автори несуть відповідальність за зміст (авторство та самостійність досліджень), точність та достовірність викладеного матеріалу.

Редакція може не поділяти точку зору авторів.

Статті публікуються в рамках проведення міжнародної науково-практичної конференції «Креативна трансформація та модернізація сучасного суспільства», 29 вересня 2021 р., м. Харків, Україна. Розміщення статті автора у журналі є підтвердженням участі автора у конференції.

Редакційна колегія:

Кучин Павло Захарович, заслужений артист України, СГ НТМ «Новий курс» (головний редактор)

Акіншина Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент, Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Гончаренко Тетяна Ігорівна, СГ НТМ «Новий курс» (відповідальний секретар)

Дубовик Наталія Анатоліївна, кандидат політичних наук, доцент, Державний університет телекомунікацій

Єрошенко Олена Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент, Харківська державна академія культури

Калініна Ольга Сергіївна, кандидат культурології, Харківська гуманітарно-педагогічна академія

Карпинський Борис Андрійович, доктор економічних наук, професор, Львівський національний університет імені Івана Франка

Кислюк Любов Вікторівна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, Луганський національний аграрний університет

Косуля Ірина Юріївна, кандидат соціологічних наук, доцент

Кучин Сергій Павлович, доктор економічних наук, професор, Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського

Сафонова Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Столярчук Ольга Святославівна, кандидат філософських наук, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Сторож Олена Василівна, кандидат психологічних наук, доцент, Рівненський державний гуманітарний університет

Рассомахіна Ольга Андріївна, кандидат юридичних наук, доцент, Європейський університет

Тополевський Віктор Юрійович, кандидат педагогічних наук, доцент, Харківська державна академія культури

Федоренко Микола Олександрович, кандидат філософських наук, доцент, Національна музична академія України імені П. І. Чайковського

Харченко Артем Вікторович, кандидат історичних наук, доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Шевчук Інна Володимирівна, кандидат наук з державного управління, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

УДК 009:3(082)

К79

Креативний простір: електрон. наук. журн. – № 5. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2021. – 39 с.

© СГ НТМ «Новий курс», 2021

© Автори, 2021

ЗМІСТ

Стор.

Розділ перший**Педагогіка, соціологія, філософія, психологія, соціальні комунікації, фізична культура***Гоцко Алла Николаевна*

РАЗВИТИЕ МЫСЛИТЕЛЬНЫХ СПОСОБНОСТЕЙ СТУДЕНТОВ В ПРОЦЕССЕ ПРЕПОДАВАНИЯ ФИЛОЛОГИЧЕСКИХ ДИСЦИПЛИН ... 4

Матвеева Наталья Алексеевна, Соловій Тетяна Володимирівна

ОРГАНІЗАЦІЯ ТОЛЕРАНТНОГО СЕРЕДОВИЩА В ІНКЛЮЗИВНОМУ ЗАКЛАДІ ОСВІТИ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА ... 6

Решетник Катерина Миколаївна

ВПЛИВУ КАЗКИ НА ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОШКІЛЬНЯТ ... 8

Шелест Юрій Сергійович

ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ ОСОБИСТІСНИХ ДЕФОРМАЦІЙ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ... 10

Матвеева Наталья Алексеевна, Хомин Діана Василівна

ЗАВДАННЯ І ЗМІСТ, УМОВИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ... 12

Воробійова Олена Миколаївна

МЕТОДИКА ФІЗИЧНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАСОБАМИ АТЛЕТИЧНОЇ ГІМНАСТИКИ ... 13

Розділ другий**Мистецтвознавство, культурологія, філологія, історія***Фастовець Оксана Олексіївна*

ТРАДИЦІЇ ПИВОВАРІННЯ ТА ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПИВНИХ ЕКСКУРСІЙ В КИЄВІ ... 15

Бабуніч Юлія Ігорівна

ОСНОВИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ МОДЕРНІЗМУ-АВАНГАРДУ В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВІ ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТОЛІТТЯ ... 17

Полякова Юліана Юріївна

ПРОБЛЕМА СЦЕНІЧНОСТІ ДРАМАТУРГІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ТА МАРИНИ ЦВЕТАЄВОЇ: ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІЙ АСПЕКТ ... 19

Підлісна Ольга Вікторівна, Симонова Альона Вікторівна

МОДЕРНІЗАЦІЯ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА ТА ДИЗАЙНУ ... 21

Кирпича Тамара Володимирівна

МОРАЛЬНИЙ АСПЕКТ ТВОРЧОСТІ Р. Л. СТВЕНСОНА ... 23

Варнахович Дарья Сергеевна

ВЛИЯНИЕ ТРАНЗИТНЫХ ПРОСТРАНСТВ НА ОЗЕЛЕНЕНИЕ ГОРОДОВ БЕЛАРУСИ ... 25

Розділ третій**Економіка, юриспруденція, політика, публічне адміністрування***Олехнович Лариса Владимировна, Азарова Валерия Александровна*

РИСКИ РАСЧЕТНЫХ ОПЕРАЦИЙ, ПРОВОДИМЫХ КОММЕРЧЕСКИМИ БАНКАМИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ И СПОСОБЫ УПРАВЛЕНИЯ ИМИ ... 27

Каленчук Юлія Валентинівна

АУТСОРСИНГ РОЗРАХУНКІВ З ОПЛАТИ ПРАЦІ ... 28

Волкова Ольга Викторовна, Фаталиева Елизавета Васильевна

СТРАТЕГИЧЕСКАЯ МОДЕЛЬ ПОВЫШЕНИЯ УРОВНЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ ... 30

Азарова Валерия Александровна, Олехнович Лариса Владимировна

УПРАВЛЕНИЕ КРЕДИТНЫМ ПОРТФЕЛЕМ КОММЕРЧЕСКИХ БАНКОВ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ ... 32

Розділ другий*Мистецтвознавство, культурологія, філологія, історія***Фастовець Оксана Олексіївна**

Кандидат педагогічних наук, доцент

*Національний університет фізичного виховання і спорту України***ТРАДИЦІЇ ПИВОВАРІННЯ ТА ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПИВНИХ ЕКСКУРСІЙ В КИЄВІ**

Стаття присвячена дослідженню одного з різновидів гастрономічного туризму – пивного. Висвітлено розвиток пивоваріння в м. Києві з XIX ст. Розглянуто принципи організації пивних екскурсій до київських пивоварів. Ключові слова: пивний туризм, екскурсія, крафтове пиво.

Подальший розвиток внутрішнього туризму та активізації туризму в містах, актуалізував необхідність розвитку нових креативних програм. До таких відносяться пропозиції гастротуризму та вдосконалення програм перебування туристів за рахунок включення дегустацій крафтової продукції. Зазначимо, що перспективним є на ринку іноземного та внутрішнього туризму розвиток пропозицій пивного туризму, як різновиду гастрономічного туризму. Створення та пропозиція пивних турів, включення до програм турмаршрутів пивних екскурсій дозволить знайомитися з традиціями пивоваріння, дегустувати різноманіття сортів пива безпосередньо у виробників.

Окремі аспекти організації гастрономічних турів висвітлювали в працях українські науковці Д. І. Басюк, О. О. Мотузенко, О. Я. Романів, І. В. Смаль, М. А. Стрельнікова, Т. І. Шпарга та ін. Проте залишається не дослідженою традиції пивоваріння в Києві, не в повному обсязі висвітлені принципи організації винних турів та екскурсій як інноваційного напрямку туристичної діяльності.

Пивний туризм належить до подорожей, у яких саме напій є основним мотивуючим фактором для здійснення туристичної поїздки. Пиво вважають третім за популярністю напоєм у світі (після води і чаю) та найпопулярнішим алкогольним напоєм у світі. Пивні тури найчастіше формуються на стику декількох видів туризму. Виділяють: дегустаційний туризм – спеціально організованих груп любителів або професіоналів – торговців, власників ресторанів та ін.; алкотуризм – туристичні подорожі з метою розпивання та придбання алкогольних напоїв [1].

Взагалі українці п'ють небагато пива. За офіційною статистикою на кожного припадає близько 42 літрів на рік, а чехи, німці, поляки суттєво випереджають за цим показником. Проте наявність якісного пива українського виробництва відмічають всі туристи з цих «пивних» країн. Необхідно зазначити, що 85% ринку виробництва пива в Україні належить трьом корпораціям: «SAN InBEV Ukraine», «Carlsberg Ukraine» та «Оболонь». Решта ринку припадає на менші за потужністю компанії «Efes Ukraine», «Перша приватна броварня» тощо.

Пиво є одним з найдавніших напоїв людства. За рецептурою його варили на основі ячменю, пшениці й інших злаків, а смак вдосконалювали ароматичними травами, зокрема полином та квітами вереску. Згодом до напою почали додавати хміль, що дозволило його значно довше зберігати та надало аромату та гіркуватого присмаку.

Популяризації хмільного напою завдячують ченцям. Вважалося, що вживання будь-якої рідини не порушує посту. В Києві пиво варили у Києво-Печерській Лаврі, Михайлівському та Видубицькому монастирях. У 1742 році відро пінного коштувало 17 копійок, така ж порція горілки – 86 коп. В якості міри об'єму використовували відро. І нині потужності виробництва пивоварні чи обсяги споживання рахують у декалітрах (дал). А 1 дал дорівнює 10 літрам (по суті теж саме відро).

В середині XIX ст. (1843 р.) саксонський пивовар Йоганн-Герріх Марр вирішив відкрити власну пивоварню у Києві. Для отримання дозволу було потрібно мати власне майно в Києві, бути членом купецької гільдії. Лише в 1848 р. на Копилівській вулиці на Куренівці усе-таки відкривається пивоварня Марра – перший великий приватний пивзавод.

Наприкінці XIX ст. у промислових масштабах у Києві пиво варять Товариство Київського пивоварного заводу, Південно-Російське товариство пивоварних заводів, заводи Вільгельма Ріхерта та Марра, пивоварня Карла Шульца. Працюють і маленькі броварні. На Глибочиці пиво варить завод Чоколова, на Юрковському провулку – Розенфельда. У Київській губернії у 1890 році працюють щонайменше 30 пивних заводів. Вони продають більше 800 тисяч відер пива щорічно.

Традиції пивоваріння та пивний бізнес Йоганн-Герріх Марр продовжив його старший син Йозеф Марр, який будує новий цех. Архітектором проекту є Владислав Городецький. Той самий, що спроектував та збудував відомий Будинок з химерами. Городецький був зятем Йозефа Марра, взявши за дружину його

доську Корнелію. Виробництво у новому приміщенні, яке називали не інакше як «цех Городецького», пропрацювало за призначенням лише рік. Фінансовий результат тільки-но почав відчуватися, та у 1914 році оголошують «сухий закон» – пивоваріння занепадає. Згодом пивний завод остаточно перепрофілюють у вітамінний.

Пивзавод в Києві на Деміївці було побудовано Йоганном Генріхом Шульцем. Виробництво пива розпочалося у 1881 р. Після смерті якого справа перейшла до сина Карла. Він розвиває завод, дає роботу півсотні киян та виходить на продаж 600 тисяч відер пива на рік. Під час Першої світової його вислали до Сибіру лише за німецьке підданство. Завод перейшов до Києво-Подільське управління землеробства та державного майна. За радянських часів підприємство виробляло хмільні напої: «Бровар», «Скіф», «Шульц», «Козак», «Лицар», «Козацьке», «Вертеп». У 2003 році на Київському пивзаводі №1 пиво зварили востаннє. Підприємство було визнано банкрутом.

На Подолі ще один київський підприємець Микола Хряков у 1872 році в приміщенні колишнього ливарного заводу встановив привезене з чеського Пльзенію обладнання, а через рік разом з компаньйонами заснував Товариство Київського пивоварного заводу, яке перетворилося на лідера за обсягами виробництва у дореволюційному Києві (півмільйона відер на рік). Завод випускав преміальні сорти баварського пива й англійського елю, а також світле чеське й темне мюнхенське. Пиво продавали на залізницях, дніпровських пароплавах і народних гуляннях, подавали у першокласних готелях і ресторанах. На Хрещатику діяв фірмовий пивбар.

За сучасної доби «Пивзавод на Подолі» варив «Нефільтроване Живе Світле», «Нефільтроване Живе Темне» для продажу на розлив, а також темне «Гостинний Двір». Остання партія пива вийшла з заводу на Кирилівській вулиці в 2013 р.

На Куренівці побудував пивоварню почесний громадянин Вільгельм Ріхерт. У 1860 році на вулиці Сирецькій, 19 він запустив потужний пивоварний завод, який згодом перейде у власність сина Якова. У дореволюційний період підприємство поставлятиме на ринок більше 77 тисяч відер пива на рік. Потім, звісно ж, націоналізація та перепрофілювання. Колишнє підприємство Ріхерта знову випускатиме алкоголь – на його базі будують Київський завод шампанських вин. У 1954 році з його цехів вийшло 1,5 млн. пляшок ігристого. Проте пиво тут більше не варитимуть ніколи.

На Оболоні за чеським проектом було збудовано Київський пивзавод №3. Місце з великими запасами надзвичайно чистої і м'якої води юрського горизонту розвідали ще у 1974 році, тоді ж почали намічати грунт під будівництво пивоварні і бурити артезіанські свердловини. Випуск першої партії пива присвятили Олімпіаді 1980 р. Завод перетворюється на пивобезалкогольним об'єднанням «Оболонь», до якого приєднуються Київські пивзаводи №1 та №2, а також Фастівський пивзавод.

Вже за часів незалежності на заводі виходить нова марка пива – «Оболонь темне». Завод стає першим у країні, що розливає свій пінний продукт у 50-літрові кеги для постачання у ресторани. У Хмельницькій області спеціально для його потреб відкривається науково-виробниче підприємство «Нива Оболонь», яке селекціонує високоякісний ячмінь і забезпечує ним пивоварню. З конвеєра тим часом сходить новий сорт – «Оболонь Соборне». У 1997 р. пиво торгової марки «Оболонь» розливають у жерстяні баночки, а з 1999 р. пиво можна придбати у літровій та двохлітровій пластиковій пляшці.

Перше українське елітне пиво доби незалежності також випускає «Оболонь» – це пиво Магнат (легке трохи солодкувате світле пиво з м'яким ароматом бродіння). З 2006 році «Оболонь» експортує свій продукт майже у всі країни Європи, а також до США та Австралії.

При організації пивних турів та екскурсій враховують наступні принципи: автентичний, атрактивність, культура споживання, комплексність.

Принцип автентичності є одним з визначальних. Він полягає в тому, щоб дегустувати та купувати напої лише в місцях його виробництва, знайомитися з оригінальною місцевою технологією, місцевими традиціями у споживанні напоїв. Принцип атрактивності та сенсорної активності передбачає таку організацію програми пивного туру, щоб туристи отримали яскраві та оригінальні враження не лише від споживання напою, але й технології виробництва, приміщення та інтер'єру, посуду. При цьому туристів має задіяти усю сенсорну сферу: побачити, почути, понюхати, відчутти на дотик. Цьому найкраще відповідають екскурсії до пивоварів з дегустацією пива в залах, дегустаційні лекції, еногастрономічні вечери, пивні фестивалі та свята.

Принцип культури споживання в першу чергу визначає дотримання міру у споживання, передбачає дотримання певного етикету, за умови якого смакові властивості напою проявляються найкраще. Це зокрема спосіб подачі та дегустації напоїв, правила еногастрономії.

Принцип комплексності передбачає співпрацю підприємств різних напрямів діяльності, форм власності для створення цілісного турпродукту. Він передбачає врахування політичних, соціально-

економічних, екологічних Ю нормативно-правових, культурологічних та етнічних особливостей місцевості при планування програми розвитку певної дестинації.

Сучасні екскурсійні пивні екскурсії проводяться туристичною компанією «Интересный Киев». Гості відвідують пивоварні разом з гідом, знайомляться з технологією варки напою, вимогам до якості інгредієнтів, секретах поєднання смаків різних сортів пива та смаколиків. Також після завершення екскурсії є можливість спробувати різні сорти пива [2].

В Києві в ресторані «Пивна дума», що має власну пивоварню екскурсія для груп до 8 осіб триває 50 хвилин. Кожному гостю для дегустації видадуть набір з 4-7 сортів пива по 100 грам яке зараз зварені.. А також бокал пива, що сподобалося: світле або пшеничне – 0,5, або темне – 0,4 мл. Також до вартості входить сет «Стартовий» (курячі наггетси, філе мойви, сирні кульки з моцарелли, картопляні чіпси та грінки). В «Lisogybka» екскурсія проходить при групі до 30 осіб (тривалість з дегустацією 55 хв.). Кожному гостю пропонують 6 видів пива по 100 мл. або 2 бокали по 300 мл. на вибір.

Зазначимо, що набули поширення пивні екскурсії, а для розвитку пивних турів необхідно передбачити розміщення в спеціальних пивних готелях, гостьових віллах і будинках пивоварів, харчування у пивних ресторанах, пабах. До програм турів необхідно окрім дегустацій включати відвідання плантацій хмелю та ознайомлення з технологією виготовлення пива безпосередньо на виробництва, відвідування спеціальних музеїв фестивалів.

Джерела

1. Романів О. Я. Пивний туризм як перспективний туристичний продукт України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // eztuir.edu.ua.jspur.bitstream.
2. Крафтовий пивний тур по Києву [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.interesny.kiev.ua/excursion/kraftovyj-pivnoj-tur-po-kiyevu>.

Бабунич Юлія Ігорівна

Кандидат мистецтвознавства

Львівська національна академія мистецтв

ОСНОВИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ МОДЕРНІЗМУ-АВАНГАРДУ В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВІ ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТОЛІТТЯ

У статті проаналізовано проблему наукових досліджень таких понять в українському мистецтвознавстві першої третини ХХ ст., як «авангард» і «модернізм». Розглянуто основні праці й проаналізовано авторські підходи. Ключові слова: наукові дослідження, мистецтво, модернізм, авангард, мистецтвознавство.

Актуальність. Модернізм, як період розвитку художньої культури кін. ХІХ – першої третини ХХ ст., в науковій літературі розглядається в різних понятійних і фактологічних площинах. Значна кількість публікацій з цієї проблематики не спричинила узгодження поглядів вчених на смислове наповнення самого терміну «модернізм», «авангард».

Мета роботи. Надзвичайно важливо чітко розуміти шляхи дослідження українського модернізму у хронологічному зрізі. Метою даної публікації є висвітлення наукового бачення цього явища у контексті українського мистецтвознавства першої третини ХХ ст.

Основний матеріал. Існують певні розбіжності як в тлумаченні поняття модернізму, так і його періодизації. Так, С. Гординський, відомий практик і теоретик мистецтва, модернізмом називає «тенденцію в мистецтві протиставитися іст[оричним] стилям, гол[овно] академізмові (у малярстві і скульптурі), застосовувати новаторство у формах та ідеях...» [1, с. 1634]. На антитезовість модернізму щодо стилів і напрямків мистецтва ХІХ ст. вказувало чимало інших авторів, акцентуючи при цьому на співзвучності «модерності» з сучасністю. В хронології явищ останнього десятиліття ХІХ ст. і перших десятиліть ХХ ст. термін «модерний» обігрувався в численних смислових конструкціях. В еволюції наукових поглядів на тогочасні естетичні явища трактування поняття модернізму змінювалося й вбирало у себе складнішу комбінацію означень. Зокрема, на думку В. Власова, модернізмом слід вважати «умовне означення тенденцій розвитку мистецтва, течій, шкіл, діяльності окремих майстрів, які стреміли до оновлення художньої мови і які вважали формальний експеримент основою творчого методу» [2, с. 578]. В іншому енциклопедичному визначенні модернізмом називають «сукупність мистецьких напрямів та стилів, які утвердилися наприкінці ХІХ – початку ХХ століття разом з новим розумінням людини, коли істотним стає все нетипове, особистісне» [3, с.63]. В такому широкому спектрі значень мистецькі артефакти означеного відтинку часу постають як нова якість естетичного світогляду, притаманного кожній творчій індивідуальності – носію нових формально-образних ідей.

Дослідження теми модернізму в українському живописі кінця ХІХ – першої третини ХХ ст. має власну історію. У Західній Європі перші теоретики модернізму були, водночас, й першими його

Наукове видання

КРЕАТИВНИЙ ПРОСТІР

Науковий журнал

Електронне видання

№ 5

Видання українською, російською та білоруською мовами

Відповідальний секретар – Гончаренко Т. І.

Видавець СГ НТМ «Новий курс»
Вул. Манізера, 3, м. Харків, 61002, Україна
Тел. 097-044-03-09, E-mail: nr1989@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і
розповсюджувачів видавничої продукції
ДК №6392 від 07.09.2018